

ра Ларисса. Въ планинитѣ на тая областъ и сега йоще се срѣщатъ куцо-власи; обаче, и тамъ тѣ се изгубили, благодарение на успѣшната еллинизация.

Споменатия по горѣ Иоаникий билъ ужасенъ човѣкъ: той разрушавалъ градове и вземалъ населението за роби. Така той е разрушилъ „noble cité“ Пловдивъ, който билъ единъ отъ третѣ най добри градове на византийската империя. Иоаникий билъ убитъ при обсажданieto на Солунъ.

Въ Мосинополь похитителя на прѣстола Борилъ (1207 до 1218) разбилъ маркиза Бонифация Монфера, втория вожда на кръстоносцитѣ. Ионикий Асенъ II (1218—1241) свалилъ Борила и заповѣдалъ да му извадятъ очитѣ. Послѣ благодарение на своитѣ многочисленни побѣди, той, прѣзъ своето царствование, най много прославилъ и направилъ могъществено бѣлгарското царство.

Одринъ е расположенъ въ удивително плодородната равнина, при сливането на третѣ рѣки: Марица, Тунджа и Арда, които събиратъ всичката вода, която тече изъ Родопскитѣ планини и Балкана. Тука се е въздигналъ въ първобитнитѣ врѣмена града Орестиада, отъ врѣмето на който йоще се намира една стѣна, остатокъ отъ циклопическа ограда; монарситѣ на Тракия имали тамъ своята столица, а римлянитѣ построили тамъ „града Адриана“, Одринъ, който билъ тѣй сѣщо мѣстопрѣбивание на султанитѣ, прѣди тѣ да взематъ Цариградъ. Тѣхния прѣдишенъ палатъ, стария сарай, макаръ и да е разрушенъ наполовинъ, твърдѣ е интересенъ йоще и сега; той много по добръ отъ новитѣ сараи на Босфора дава понятие за едноврѣменното мѣстопрѣбивание на Великия Господаръ.

Джамииитѣ въ Одринъ заслужватъ удивление, особенно джамията на Селима; прѣдъ нея се намира дворъ отъ бѣль мраморъ, украсенъ съ портикъ, който се поддържа отъ антични колони. Тѣзи колони отъ рѣдкий зелено-античенъ мраморъ, Сиенский гранитъ, киполинъ (бѣль мраморъ съ зелени линии), се отнасятъ къмъ врѣмето на древнитѣ римски храмове. Кубето е искарано съ поразителна смѣлость; поддържатъ го четире